

Atura't i Escolta

Durant l'any 2006 es commemora el 250 anys del naixement de Wolfgang Amadeus Mozart i per tant per poder gaudir de la música d'aquest gran compositor et convidem a escoltar:

Rèquiem en re menor, K. 626

Tot i les llegendes que circularen ja en el seu moment al voltant de la composició d'aquesta obra, el temps ha anat desvetllant les circumstàncies en que s'originà aquest rèquiem. Va ser probablement a mitjans de juliol de 1791 quan A. Leitzgeb, intermediari del comte Franz von Walsegg-Stuppach (1763-1827), encarregà a Mozart, sota condicions de confidencialitat, la composició d'una missa de rèquiem per la dona del comte, morta el 14 de febrer d'aquell any als vint anys. Sembla que la intenció de Walsegg era fer passar l'obra com a seva, arribant a copiar-la de la seva mà, i per això exigí mantenir-se en l'anonimat. Probablement Mozart sabia qui havia encarregat l'obra, ja que un dels seus amics més pròxims, el també maçó Puchberg, treballava a la casa vienesa del comte, i la instrumentació sembla feta a mida d'una orquestra determinada.

Els darrers mesos de la vida de Mozart van ser maratonians, i tot i que treballà en el *Rèquiem* durant el juliol i l'agost, la composició s'hagué d'endarrerir degut a les estrenes de *La clemenza di Tito* (Praga, 6 de setembre) i *La flauta màgica* (Viena, 30 de setembre). El 15 d'octubre trobem Mozart a Baden per buscar la seva dona, que havia anat a passar una temporada al banyar per prescripció mèdica, i aquell mateix mes finalitzà el seu concert per a clarinet. Més tard, el 18 de novembre, estrenà la seva cantata *Laut verkünde unsre Freude*, K. 623, escrita per la inauguració d'un nou temple maçònic. Dos dies després, Mozart caigué malalt i va haver de guardar repòs al llit. Els esforços realitzats amb aquestes estrenes van minar tant la seva salut, que morí a causa d'una febre reumàtica la nit del 5 de desembre de 1791 prop de la una de la matinada. Va ser enterrat el dia següent en una fosa comuna al cementiri de St. Marx. Només una dotzena de persones assistiren a la cerimònia, entre els que s'hi trobaven Salieri, Süssmayer i van Swieten. En el moment de la seva mort només havia finalitzat el 'Requiem aeternam', les parts vocals del 'Kyrie' al 'Confutatis' i els vuit primers compasos de les parts vocals del 'Lacrimosa'. El completà el seu deixeble Franz-Xaver Süssmayer, després que Joseph Eybler refusés l'encàrrec fet per Constanze Mozart. Va ser interpretat sota la direcció de Walsegg a la parròquia de Wiener-Neustad el 14 de desembre de 1793.

Els llocs 14 i 15 de la mediateca (planta 3a de la Biblioteca d'Humanitats) estan reservats per l'audició

UAB

Biblioteca d'Humanitats